

thi man har jo baade i Erklæringen og i den ærede Ordførers Foredrag talt vidt og bredt om Nedsættelser, men man har klogelig ikke talt om Forhøjelser. Forhøjelserne findes kun i dette Bilag til Erklæringen. Man har altsaa ganske vist en Del Nedsættelser, og dem skal jeg ogsaa nævne. Der er en Nedsættelse paa Glas, som den ærede Ordfører nævnedes, paa 100,000 Kr., paa Porcellæn og Fajance paa 56,000 Kr., paa forskellige Manufakturvarer 406,000 Kr., paa adskillige Varer under Jærn og Staal 245,000 Kr., paa Varer af andre Metaller 65,000 Kr., paa Papir og Arbejder deraf 90,000 Kr., Nedsættelser paa Skibe til 274,000 Kr., Saalelæder 24,000 Kr., til-dannet Tømmer 28,000 Kr., Fabrikater af Talg 43,000 Kr., i alt 1,331,000 Kr. Det ærede Flertal foreslaar altsaa forskellige Nedsættelser i Beskyttelser til 1,331,000 Kr. Trække vi dette Beløb fra Forhøjelsen, som var 3,743,000 Kr., komme vi til en Overskudsforhøjelse, altsaa en virkelig Forhøjelse af den nuværende Beskyttelse, paa i alt 2,412,000 Kr., og saa er jeg sikker paa, at jeg har regnet meget lavt, Beregningen er tagen af det ærede Flertals egne Tal. Jeg tvivler ikke paa, at naar vi tage alt med, naar vi tage alle de Smaasatser, der kan være Tale om, vilde Beløbet komme højere op, men jeg vil, som sagt, nødtigt regne for højt. Altsaa, det vil blive mellem 2 og 2½ Million Kr.s Forhøjelse af Beskyttelsen. Nu er det en Kendsgerning, at det, som den almindelige Befolkning i særlig Grad maa sætte Pris paa, og det, som det andet Ting i første Række har arbejdet for, er Nedgang i Beskyttelsessatserne. Nedgangen i fiskale Satser kan ganske vist gøre sin Nytte, men Nedgangen i Beskyttelsessatserne virker dobbelt, thi de virke ikke blot nedad med Hensyn til de Beløb, der gaa ind i Statskassen, men de virke nedad ogsaa med Hensyn til den indenlandske Produktion, Forbruget af indenlandske Varer. Folketingsmanden for Slagelse har opstillet en Beregning, hvorefter Folketingets Nedsættelser paa Beskyttelsessatserne, omkring ved 2 Millioner Kr. eller lidt mere, betyde en Nedsættelse af den indenlandske Beskyttelse af 4 Millioner Kr. Han har paa den Maade ansat Beskyttelsens Nedsættelse efter Folketingets Toldlov til 6 Millioner Kr., nemlig 2 Millioner Kr. til Statskassen og 4 Millioner til den indenlandske Beskyttelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den ærede Folketingsmand har Ret, det stemmer ogsaa nogenlunde med min Opfattelse. Men hvis jeg vil gaa ud fra det samme

Standpunkt og overføre dette paa Landstingets Forhøjelser, som løbe op til hen imod 2½ Million Kr., betyder det en Forhøjelse af den indenlandske Beskyttelse paa 4—5 Million Kr., og man vil altsaa se, at, i Stedet for at Landstingets Flertal skulde vise Imødekommen over for Folketingets Krav om en Nedgang i Beskyttelsen, foreslaar man at gaa 6—7 Millioner Kr. højere op i Beskyttelsen. Jeg vil nu imidlertid ikke regne saaledes. Jeg vil ikke som den ærede Folketingsmand for Slagelse sige: Saa og saa meget for den indenlandske Beskyttelse, for det kender ingen af os. Vi kunne kun have et mere eller mindre løseligt Skøn i saa Henseende, og jeg vil derfor heller ikke regne med de 4—5 Millioner Kr.s Forhøjelse for Landstingets Vedkommende paa den indenlandske Beskyttelse. Men jeg vil tage de nøgne Tal, som foreligge i Folketingets Forslag, som gaar ud paa en Nedsættelse i Beskyttelsen paa godt og vel 2 Millioner Kr., og Landstingets Svar herpaa, som er en Forhøjelse af Beskyttelsen af henvend 2½ Million. Og saa taler den ærede Ordfører om Imødekommenhed, om Nedsættelser. Jeg forstaar ikke, hvorledes man overhovedet kan faa sig til at tage et saadant Sprog i Munden over for saadanne Kendsgerninger. Og der er dog en hel Del naive, gode og kærlige Mennesker med reelle Hensigter, naturligvis, som her og andetsteds fable om, at nu vare vi lige paa Nippet til at faa Folketingets Toldlov, denne dejlige Toldlov med alle disse Nedsættelser vare vi lige ved at faa, naar Folketinget blot vilde være gaaet ind paa en lille Smule Forhøjelse af Brændevinsskatten. Hvilken kolossal Misforstaaelse er ikke denne Opfattelse! Det er den største Misforstaaelse, jeg nogen Sinde har kendt, saa længe jeg har været Rigsdagsmand. Det er jo saa fjernt fra Virkeligheden som Nat fra Dag. Jeg skulde tro, at disse Tal, jeg her har draget frem af Flertallets egen Betænkning, ere tilstrækkelig talende i saa Henseende. Flertallet har i Betænkningen skrevet noget om usagkyndige Læsere; jeg ved ikke, om man maaske ligefrem har villet sige, at Mindretallet skulde have til Hensigt at vildlede usagkyndige Læsere. Man siger i alt Fald, „at Mindretallet paa en for den usagkyndige Læser vildledende Maade sammenblander Tolden og den samlede Forbrugsbeskatning“. Nej, vi have ikke forsøgt at vildlede usagkyndige Læsere. Vi have talt til Folk, der, som vi tro, kunne forstaa ligefremme Ting, ligefremme Sandheder, men jeg ved ikke, om det ikke med